

Sygn. akt III Ca 180/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2023 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu Okręgowego Katarzyna Banko

Sędzia Sądu Okręgowego Gabriela Sobczyk

Sędzia Sądu Okręgowego Arkadia Wyraz - Wieczorek

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2023 r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. G.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w K.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 9 grudnia 2021 r., sygn. akt I Cgg 30/20

oddala apelację;

zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 450,00 (czterysta pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się rozstrzygnięcia zasądzającego tę kwotę.

SSO Arkadia Wyraz – Wieczorek SSO Katarzyna Banko SSO Gabriela Sobczyk

Sygn. akt III Ca 180/22

UZASADNIENIE

Powód J. G. domagał się zasądzenia od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 12 000 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 20 sierpnia 2020r. oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, że wskutek eksploatacji górniczej pozwanej na terenie nieruchomości położonej w R. przy ul. (...) doszło do powstania szkód górniczych w budynku mieszkalnym, sklepie, budynku warsztatu i sklepu motoryzacyjnego oraz otoczenia szczegółowo opisanych w pozwie.

Pozwana (...) Spółka Akcyjna w K. domagała się oddalenia powództwa i zasądzenia kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, iż istnieje możliwość braku związku przyczynowego – skutkowego pomiędzy szkodami wskazanymi przez powoda a prowadzoną przez pozwaną działalnością gospodarczą. Gdyby związek ten jednak zaistniał wniosła o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu budownictwa. W zakresie odsetek, powołała się na orzeczenia, wnosząc o ich zasądzenie od daty wyrokowana.

Pismem procesowym z 3 września 2021r. powód zmodyfikował żądanie pozwu poprzez jego rozszerzenie domagając się zasądzenia na swoją rzecz kwoty 53 414,62 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 12 000 zł od dnia wytoczenia powództwa do dnia zmodyfikowania powództwa i od kwoty 53 414,62 zł od dnia następnego po dniu modyfikacji powództwa oraz zasądzenia kosztów procesu.

Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej wyrokiem z dnia 9 grudnia 2021r. zasądził od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w K. na rzecz powoda J. G. kwotę 53414,62 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:

- od kwoty 12 000 zł od dnia 20 sierpnia 2020r. do dnia 17 września 2021r.,

- od kwoty 53414,62 zł od dnia 18 września 2021 roku;

w pozostałej części powództwo w zakresie odsetek oddalił; zasądził od pozwanej na rzecz powoda 3600 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia prawomocności wyroku tytułem zwrotu kosztów procesu oraz nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej kwotę 750 zł. tytułem opłaty od pozwu od wniesienia której powód był zwolniony z mocy ustawy oraz kwotę 4357,24 zł tytułem kosztów opinii biegłego tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.

Powyższe orzeczenie zapadło w oparciu o następujące ustalenia i rozważania Sądu Rejonowego.

Powód jest właścicielem nieruchomości położonej w R. przy ulicy (...). Na terenie nieruchomości położony jest budynek mieszkalny, budynek gospodarczy przeznaczony na sklep z firanami i warsztat samochodowy dwustanowiskowy oraz mały sklep motoryzacyjny. W styczniu 2020r. powód odczuł potężny wstrząs na przedmiotowej nieruchomości, po którym zauważył poważne uszkodzenia w budynkach. Pismem z 1 czerwca 2020r. powód zwrócił się do pozwanej o przeprowadzenie komisyjnych oględzin nieruchomości oraz o naprawienie szkody powstałej na jego nieruchomości, poprzez zapłatę odszkodowania pieniężnego równego kosztom przywrócenia nieruchomości do stanu poprzedniego. Pismem z 25 czerwca 2020r. pozwana poinformowała powoda, że z uwagi na nadzwyczajną sytuację spowodowaną epidemią koronawirusa (...)2, wszelkie oględziny nieruchomości przeprowadzane są zgodnie z wytycznymi przeprowadzania oględzin obiektów uszkodzonych na skutek ruchu zakładu górniczego oraz odbiorów robót związanych z usuwaniem szkód górniczych w czasie zagrożenia C. 19.

Na podstawie opinii biegłego sądowego J. P. Sąd pierwszej instancji ustalił, że obiekty posadowione na nieruchomości powoda znajdują się w granicach obszaru górniczego (...). Teren w opiniowanym rejonie jest uspokojony z tytułu wpływów bezpośrednich (osiadań) od stycznia 2014r. Od roku 2017 strona pozwana prowadziła w rejonie nieruchomości powoda eksploatację węgla w pokładzie 504wg. Eksploatacja ta spowodowała w rejonie nieruchomości powoda obniżenie terenu $W=0,009$ m oraz deformacje powierzchni terenu o następujących łącznych parametrach: nachylenie $T=0,1$ mm/m, odkształcenie poziome $E=0,3$ mm/m, promień krzywizny $R=505,7$ km co odpowiada wpływom o kategorii. W okresie od 1 stycznia 2015r. do 5 stycznia 2021r. w rejonie nieruchomości powoda wystąpiło 258 wstrząsów wysokoenergetycznych. Przyspieszenia po wstrząsie z 18 stycznia 2018r. mogły przekroczyć w ww. rejonie wartość 600 mm/s² (granica II i III stopnia (...)2017), a po wstrząsach z 11 września 2018r. oraz z 7 czerwca 2017r. mogły przekroczyć 300 mm/s² (granica I i II stopnia (...)2017). Wstrząsy powyższe mogły spowodować uszkodzenia na nieruchomości powoda opisane w pozwie i stwierdzone przez biegłego w trakcie oględzin. Na nieruchomość powoda nie oddziaływały negatywne strefy uskokowe z tytułu powodowania anomalii w rozkładzie parametrów deformacji powierzchni terenu. Mogły natomiast powodować anomalie w rozchodzeniu się fal sejsmicznych. Uszkodzenia na nieruchomości powoda nie mają związku z działalnością innych zakładów górniczych.

Na podstawie opinii biegłego sądowego W. P. ustalono, że budynek mieszkalny powoda pochodzi z 1894r. Termomodernizację przeprowadzono 15 lat temu. Generalny remont budynku wykonano 4 lata temu. Budynek gospodarczy, pierwotny, został wzniesiony w tym samym roku co budynek mieszkalny. Ponadto na terenie nieruchomości powoda posadowione jest ogrodzenie. Obiekty posadowione na nieruchomości powoda są w dobrym

stanie technicznym, tj. konstrukcyjnym jak i użytkowym, co potwierdza ich dobre i właściwe wykonanie w 1894r. Biegły stwierdził następujące uszkodzenia i wady pochodzenia górniczego:

- wielokierunkowe spękania elewacji zewnętrznych tynku strukturalnego na budynku mieszkalnym,
- pęknięcie nadproże (pomieszczenie pod tarasem) na długości ca. 20 cm,
- pęknięcie nadproża otworu okiennego (styczna styropianu i muru właściwego) na długości ca. 110 cm,
- obustronne pęknięcie naroża drzwi wewnętrznych - tynk na ścianie szczytowej budynku mieszkalnego ca. 30 cm,
- pęknięcie pionowe powierzchniowe tynku strukturalnego pod oknem łazienkowym na długości ca. 40 cm,
- odspojone i głucho płytki ścienne - parter w pomieszczeniu gospodarczym na powierzchni ca. 3,0 m²,
- pęknięcie konstrukcyjne (na pełną grubość muru) nadproża i naroża ścian przyległych do siebie na długości ca. 50 - 60 cm - dotyczy ściany szczytowej starego budynku gospodarczego (obecnie ściana wewnętrzna z dobudowanym sklepikiem motoryzacyjnym),
- spękania konstrukcyjne stropu na dwóch równoległych belkach na całą szerokość pomieszczenia sklepu z firanami,
- pofalowana stara posadzka betonowa, obecnie zakryta trwale starym gumolitem,
- pęknięcie pionowe na połączeniu dwóch sąsiadujących ścian (pachwina) H=2,6 m
- pęknięcie powierzchniowe płytek ceramicznych posadzki w wiatrolapie budynku mieszkalnego ca. 30 cm,
- pęknięcie powierzchniowe płytek ceramicznych posadzki w łazience ca. 35 cm,
- spękania siateczkowate starych tynków na powierzchni ściany kominowej ca. 0,5 m² w pomieszczeniu spiżarni,
- pęknięcia sufitu (łączenie płyt G-K) w pomieszczeniu kuchni na I piętrze na długości ca. 2,0 mb,
- dwa pęknięcia ukośne przy wewnętrznym parapecie okiennym w pomieszczeniu sypialni na długości łącznej ca. 50 cm,
- w pokoju dziennym wielokierunkowe spękania sufitu praktycznie dla całego pomieszczenia,
- pęknięcia pionowe na długości H= 1,5 m w szpalecie okiennym,
- w szafie zabudowanej typu Komandor - po odsunięciu drzwi - spękania siateczkowate drobne na ścianie tylnej,
- w pomieszczeniu łazienki I piętra pęknięcie poziome płytek dekoracyjnych tzw. (...) wykończeniowych na długości ca. 30 cm (przy nowym wymienionym oknie),
- w pokoju biurowo-gospodarczym pęknięcia na połączeniach płyt G-K (gipsowo-kartonowych) na długości łącznej ca. 10- 12 mb,
- wadliwie działające skrzydło okienne - do regulacji.

W ogrodzeniu posesji oraz terenu otaczającym należącym do powoda stwierdzono pęknięcia pionowe na pełną grubość/przekrój podmurówki w 8 miejscach. W nieruchomościach powoda stwierdzono również wiele innych uszkodzeń oraz wad wykonawczych, które nie są szkodami pochodzenia górniczego. Wszystkie powyższe uszkodzenia, są typowe dla szkód górniczych i zostały wywołane działaniami i ruchem zakładu górniczego pozwanej. Koszt naprawy szkody biegły określił na 47 196,29 zł netto. Biegły wskazał, że nie stwierdził żadnych widocznych i

wykonanych zabezpieczeń obiektów przed eksploatacją górnictw, wskazując, że w aspekcie daty wznoszenia obiektów, taki obowiązek trudno na dzień dzisiejszy ustalić. Prowadzona w latach 50 – tych i 80 – tych „rabunkowa” eksploatacja górnictwa nie powodowała konieczności wykonania jakichkolwiek dodatkowych zabezpieczeń. Tym samym można wnioskować, że stan techniczny budynku mieszkalnego nie przyczynił się do powstania szkód górnictwych. Również stan techniczny budynku gospodarczego i ogrodzenia nie przyczynił się do powstania szkód górnictwych. Dobry stan budynków pozwala na ich skuteczną naprawę.

W tak ustalonym stanie faktyczny Sąd pierwszej instancji uznał, że powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Wskazał Sąd pierwszej instancji, że zgodnie z treścią art. 145 ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. Prawo geologiczne i górnictwe, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, do naprawienia szkód, o których mowa w art. 144 ust. 1 i 2 tej ustawy stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego. Odpowiedzialność za szkody górnictwe ma charakter odpowiedzialności deliktowej, a zatem zastosowanie do niej znajdzie między innymi **art. 435 §1** k.c., w myśl którego prowadzący na własny rachunek przedsiębiorstwo lub zakład wprawiany w ruch za pomocą sił przyrody (pary, gazu, elektryczności, paliw płynnych itp.) ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności. Zgodnie z **art. 363 § 1** zd. 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Przy czym stosownie do treści art. **art. 361 §1** k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania i zaniechania, z którego wynikła szkoda. Nadto wskazał, że sposób naprawienia szkody wywołanej ruchem zakładu górnictwego precyzuje art. 147 ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. Prawo geologiczne i górnictwe. Zgodnie z tym przepisem przywrócenie stanu poprzedniego może w szczególności nastąpić przez dostarczenie gruntów, obiektów budowlanych, urządzeń, lokali, wody lub innych dóbr tego samego rodzaju. Obowiązek przywrócenia stanu poprzedniego ciąży na tym, kto jest odpowiedzialny za szkodę. Poszkodowany, za zgodą podmiotu odpowiedzialnego za szkodę, może wykonać obowiązek w zamian za zapłatę odpowiedniej kwoty pieniężnej (art. 147 ust. 3 cyt. ustawy). W rozpoznawanej sprawie pozwana w zasadzie nie kwestionowała swojej odpowiedzialności, gdyż powyższe uzależniła od opinii biegłych sądowych którzy jednomyślnie wskazali, na odpowiedzialność pozwanej. Pozwana nie wносиła zastrzeżeń do opinii powołanych w sprawie biegłych i nie kwestionowała również sposobu naprawienia szkody poprzez wypłatę odszkodowania. Na podstawie opinii biegłego z zakresu budownictwa i szkód górnictwych Sąd pierwszej instancji ustalił, iż **koszt usunięcia powstałych szkód górnictwych w budynkach powoda oraz ogrodzeniu wyniósł 53 414,62 zł. brutto, zatem na podstawie powołanych wyżej przepisów zasądzono na rzecz powoda powyższą kwotę.** O odsetkach ustawowych za opóźnienie Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. zasądzając je od kwoty 12.000 zł. od dnia wniesienia pozwu do dnia następnego po doręczeniu stronie pozwanej odpisu pisma z 3 września 2021r. z którego wynikało rozszerzenie powództwa w zakresie żądania zapłaty oraz co do kwoty 53 414,63 zł. wynikającej z opinii biegłego od dnia następnego po doręczeniu pozwanej odpisu pisma z którego wynika rozszerzenie powództwa, zastępującego wezwanie do zapłaty. Biorąc pod uwagę treść opinii biegłego oraz fakt, że strona pozwana nie kwestionowała wysokości kosztów usunięcia szkód, Sąd pierwszej instancji stwierdził, że w stosunku do pierwotnej kwoty żądania zapłaty pozwana była w opóźnieniu już w dacie wniesienia pozwu, a po doręczeniu modyfikacji pozwu co do kwoty 53 414,63 zł. W pozostałym zakresie powództwo w zakresie żądania odsetek oddalił. O kosztach postępowania orzekł na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c. oraz par. 2 pkt 5 i par. 19 rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, uznając że powód uległ tylko co do nieznaczonej części swojego roszczenia. Sąd nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej kwotę 750 zł tytułem opłaty od pozwu, od której powód był zwolniony z mocy ustawy na zasadzie art. 83 ust. 2 u.k.s.c w zw. z art. 113 ust. 1 u.k.s.c w zw. z art. 100 zd. 2 in fine k.p.c. oraz kwotę 4357,24 zł tytułem wydatków poniesionych na wynagrodzenie biegłego.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 9 grudnia 2021r. wniosła pozwana zaskarżając powyższy wyrok w części, tj. w zakresie pkt. 1 w części zasądzającej ponad kwotę 49.995,75 zł, tj. co do kwoty 3.418,87 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonych od kwoty 3.418,87 zł oraz w zakresie pkt. 4 w części dotyczącej wpisu od pozwu obciążającego pozwaną tj. 171,00 zł.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucono:

- obrażę prawa materialnego, tj.:

naruszenie art. 363 § 2 k.c. poprzez błędne uznanie, iż powodowi w zakresie wypłaty odszkodowania remontowego za budynek garażu przysługuje odszkodowanie w wartości brutto pomimo tego, iż powód jest przedsiębiorcą wpisanym do (...) i prowadził działalność gospodarczą,

- naruszenie prawa procesowego, które miało wpływ na treść orzeczenia, tj.:

art. 233 § 1 k.c. polegającego na przekroczeniu przez Sąd orzekający zasad swobodnej oceny dowodów i uznanie za wiarygodne stwierdzenia powoda, iż posiada „status konsumenta”;

naruszenie art. 228 k.p.c. poprzez pominięcie okoliczności, iż powód był przedsiębiorcą i prowadził działalność gospodarczą przy ulicy (...) w R..

Nadto pozwana podniosła, że w jej ocenie zachodzi nieważność postępowania – zgodnie z art. 379 pkt.2) k.p.c. – powód zmarł, a tym samym nie posiada zdolności sądowej.

Mając powyższe na uwadze pozwana wniosła o:

zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w zaskarżonej części, tj. 3.418,87 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 sierpnia 2020r. oraz ustalenie zasad ponoszenia kosztów procesu w zakresie wpisu od pozwu, który powinien ulec proporcjonalnemu obniżeniu;

zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych za obie instancje;

ewentualnie

uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania,

zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu apelacji wskazano, że jeżeli poszkodowany tak jak powód jest zarejestrowanym podatkiem VAT to możliwość wypłaty odszkodowania wraz z podatkiem VAT, uzależniona jest od tego, czy ma on prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego przy nabywaniu usługi budowlanej związanej z naprawieniem szkód w nieruchomości. Zgodnie z wpisem (...) powód prowadzi działalność gospodarczą na nieruchomości objętej niniejszym postępowaniem przy ulicy (...) w R..

Powód wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Rejonowy są prawidłowe i jako takie Sąd Okręgowy uznaje je za własne.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do podniesionego przez stronę pozwaną zarzutu nieważności postępowania. W odpowiedzi na apelację pełnomocnik powoda podał, że zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 5 lipca 2018r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw powód

ustanowił w prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej zarządcę sukcesyjnego w osobie D. R., jednakże ustanowienie zarządcy nastąpiło jedynie na wypadek śmierci. Powód żyje, zatem posiada legitymację czynną.

W dalszej kolejności należy odnieść się do zarzutów naruszenia prawa procesowego, ponieważ prawidłowość zastosowania prawa materialnego może być rozważana dopiero po stwierdzeniu, że w toku właściwie przeprowadzonego postępowania dokonano ustaleń zezwalających na zastosowanie norm prawa materialnego. Skarżąca zarzuca naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. Jak wielokrotnie wyjaśniano w orzecznictwie Sądu Najwyższego - zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. może być uznany za zasadny jedynie w wypadku wykazania, że ocena materiału dowodowego jest rażąco wadliwa czy w sposób oczywisty błędna, dokonana z przekroczeniem granic swobodnego przekonania sędziowskiego, wyznaczonych w tym przepisie. Sąd drugiej instancji ocenia bowiem legalność oceny dokonanej przez Sąd Rejonowy, czyli bada czy zostały zachowane kryteria określone w art. 233 § 1 k.p.c. Należy zatem mieć na uwadze, że - co do zasady - Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału, dokonując wyboru określonych środków dowodowych. Jeżeli z danego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena Sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi się ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. Przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona tylko wtedy gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub, gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo - skutkowych (por. postanowienie SN z dnia 11 stycznia 2001 r., I CKN 1072/99, Prok. i Pr. 2001 r., Nr 5, poz. 33, postanowienie SN z dnia 17 maja 2000 r., I CKN 1114/99, nie publ., wyrok SN z dnia 14 stycznia 2000 r., I CKN 1169/99, OSNC 2000 r., nr 7-8, poz. 139). Sąd I instancji rzeczywiście w poczynionych ustaleniach faktycznych nie uwzględnił faktu prowadzenia przez powoda w budynku garażowym działalności gospodarczej, jednakże okoliczność ta, o czym mowa będzie w dalszej części uzasadnienia, nie miała znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Jak wynika z wydruku z księgi wieczystej KW nr (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej powód nabył udziały w nieruchomości zapisanej w powyższej księdze wieczystej na podstawie dziedziczenia oraz umowy darowizny w 1996r.

Jak wynika opinii biegłego sądowego J. P. obiekty posadowione na nieruchomości powoda znajdują się w granicach obszaru górniczego (...). Teren w opiniowanym rejonie jest uspokojony z tytułu wpływów bezpośrednich (osiadań) od stycznia 2014r. Od roku 2017 strona pozwana prowadziła w rejonie nieruchomości powoda eksploatację węgla w pokładzie 504wg. Eksploatacja ta spowodowała w rejonie nieruchomości powoda obniżenie terenu, natomiast w okresie od 1 stycznia 2015r. do 5 stycznia 2021r. w rejonie nieruchomości powoda wystąpiło 258 wstrząsów wysokoenergetycznych, które mogły spowodować uszkodzenia na nieruchomości powoda opisane w pozwie i stwierdzone przez biegłego w trakcie oględzin. Uszkodzenia te nastąpiły więc okresie, w którym powód był już właścicielem nieruchomości. W dniu 16 maja 2023r. powód złożył oświadczenie, z którego wynika, iż wszystkie naniesienia na nieruchomości objętej postępowaniem (w tym budynek garażowy zwany również zamiennie gospodarczym) nie są wprowadzone do ewidencji środków trwałych w działalności gospodarczej prowadzonej przez powoda. Zatem odszkodowanie co do budynku garażowego w kwocie 18.282,52 zł brutto zostało zasądzone w sposób prawidłowy.

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c., oddalił apelację jako bezzasadną.

O kosztach procesu w postępowaniu apelacyjnym rozstrzygnięto na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c., przyjmując, że pozwana jako przegrywająca sprawę w całości powinna zwrócić powodowi całość poniesionych przez niego kosztów procesu obejmujących wyłącznie wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 450 złotych ustalonego na podstawie § 2 pkt 3 w związku z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Z tego względu orzeczono jak w punkcie drugim sentencji.

Do rozważenie przez Sąd I instancji pozostaje uzupełnienie na podstawie art. 108¹ k.p.c. punktu 4 wyroku w zakresie opłaty sądowej od rozszerzonego żądania pozwu i wydatków na opinię biegłego sądowego J. P..

SSO Arkadia Wyraz – Wieczorek SSO Katarzyna Banko SSO Gabriela Sobczyk